

uden uforløst ophold forfølges til erhvervelse af forlig, dom eller anden retsavgørelse.

Efterbetalingssagerne ordnes så at sige altid gennem en forligsmæssig afgørelse. Det ville være lidet heldigt, såfremt skattemyndighederne for at sikre sig mod forældelse skulle se sig nødsaget til i et ikke ubetydeligt antal tilfælde at anlægge sag ved domstolene. En sådan fremgangsmåde ville være besværlig, bekostelig og i almindelighed ikke stemmende med de pågældende skatteyderes ønsker.

Da man på den anden side må finde det

urimeligt, at en del skatteydere ved at gøre forældelsesindsigelse gældende skulle kunne drage fordel af, at skattemyndighederne på grund af det overvældende arbejde med de pågældende sagers behandling ikke rettidig har kunnet opføre kravet imod dem, har man foreslået, at forældelsesfristen i henhold til loven af 22. december 1908 forlænges med 2 år, forsåvidt angår krav på efterbetaling af skat til staten, kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond, der rejses på grundlag af de ekstraordinære formueopgørelser eller i forbindelse hermed fremkomne oplysninger.